1842. N°. 26.

DRENTSCHE COURANT.

Vrijdag, den 1 April.

De GOUVERNEUR der Provincie *DRENTHE* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de *derde* zitting van den Militie-Raad voor dit gewest, welke zitting bestemd is ter *beoordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers en tot regeling van hetgeen betrekking heeft tot de nummerverwisseling* voor de ligting van 1842, in de hoofdplaats *Assen*, zal worden geopend op *maandag* den 4 April 1842, en dat voorts de belanghebbenden in die zitting zich voor den Raad moeten sisteren: uit het

kanton *Assen*, op dingsdag den 5 April 1842.
kanton *Meppel*, op woensdag den 6 April 1842.
kanton *Hoogeveen*, op donderdag den 7 April 1842.
kanton *Emmen*, en uit *de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid* op vrijdag den 8 April 1842; telkens des voordemiddags te *negen uur*.

Assen, den 28 Maart 1842. *De Gouverneur voornoemd*, VAN HARENCARSPEL ECKHARDT.

BRUSSEL, den 27 Maart.

Vrijdag avond is vonnis gesproken in de zaak van het complot. Nadat de jury over de 141 vragen heeft beraadslaagd, hoort men ten 4 ure de bel der gezworenen. In de zaal zijn 50 gendarmen geplaatst, om de rust te handhaven. De bank der beschuldigden wordt door deze geheele brigade gendarmen bewaakt. Eenige minuten later neemt het hof met de gezworenen plaats. Nadat de president het publiek heeft vermaand, om geene bewijzen van goed- of afkeuring te geven, staat de chef van den jury op, en verklaart den gen. *v. d. Meeren*, den gen. *v. d. Smissen* en *Crehen* schuldig. *Verpraet* en *v. Laethem* waren slechts schuldig verklaard met eene meerderheid van 7 tegen 5 stemmen. *Parijs*, *Joseph v. d. Smissen*, mevr. *v. d. Smissen*, echtgenoot van den generaal, en *Parent* worden vrij verklaard; *Crehen* wordt verklaard te vallen in de termen van art. 108 Strafregt, dat die deelnemers van complotten vrijspreekt, die de regering in tijds van derzelver bestaan onderrigten. Hierop verwijdert zich het hof, om te beraadslagen over de personen, welke slechts met eene meerderheid van 7 tegen 5 stemmen waren schuldig verklaard. Na 3 kwartier uurs herneemt het hof zitting, en verklaart de president, dat het hof zich met eenparigheid van stemmen bij de meerderheid van den jury voegt. Vervolgens worden de beschuldigden binnen geleid. Mevr. *v. d. Smissen* is ter neêrgeslagen; *J. v. d. Smissen*, broeder van den generaal, is ten sterkste aangedaan. Hij weent, alhoewel hij, even als zijne zuster, van zijne vrijstelling reeds bewust is. Na gedane voorlezing van alle beslotene punten, door den griffier, worden *Parijs*, *J. v. d. Smissen*, mevr. *v. d. Smissen* en *Parent* vrij verklaard. Op dit oogenblik kan mevr. *v. d. Smissen* zich niet meer staande houden. Zij protesteert tegen de veroordeeling van haren gemaal. Zij verklaart in de grootste wanhoop, dat zij nooit van hem zal scheiden; zij weigert uit de bank der beschuldigden te gaan. Noch de aanmaningen van haren gemaal, noch die van den president, noch die van haren verdediger, baten, zoodat de president eindelijk, op verzoek van den generaal, toestaat, dat zij in den bank mag blijven. De advokaat-genl eischt tegen de beschuldigden de toepassing van het strafwetboek; het hof verwijdert zich nogmaals. Na eene beraadslaging van omstreeks één uur, geeft het hof een arrest, bij hetwelk de generaals *v. d. Meeren* en *v. d. Smissen* en *v. Laethem* en *Verpraet* worden veroordeeld tot de doodstraf, uit te voeren op een schavot, op eene der publieke plaatsen van Brussel op te rigten, en verder elk in het bijzonder in de kosten van het proces. *Crehen* wordt in vrijheid gesteld, volgens art. 108 Strafregt. De beschuldigden hebben deze uitspraak met kalmte aangehoord. Mevr. *v. d. Smissen* was naast haren gemaal gezeten. De gen. *v. d. Meeren* sprak lagchende met zijne verdedigers, en *Verpraet* zag het publiek lagchende aan. Het plein van het hôtel was met detachementen gendarmen te voet en te paard opgevuld. De militaire posten waren versterkt; de guides, gereed om te paard te stijgen, waren in de cazernen geconsigneerd. Op het plein des Petits Carmes stonden 2 geladen kanonnen met paarden bespannen.

Den 28. Aan de veroordeelden is, bij hunne terugkomst in de gevangenis, vergund, hunne vorige vertrekken, in plaats van de gewone, voor de ter dood veroordeelden bestemde treurkamers, te betrek-

ken. Daarop hebben zij verlof bekomen, hunne bloedverwanten bij zich te ontvangen. Alle vier veroordeelden hebben cassatie aangeteekend.

'S GRAVENHAGE, den 29 Maart.

Den 24 ontdekten eenige visschers op de hoogte van Scheveningen, even in het gezigt van het land, eene bomschuit, onderstboven liggende, zonder eenig spoor der equipage. Het bleek te zijn eene bomschuit der Katwijksche Maatschappij voor de kust- en steurharingvisscherij. Het vaartuig is opgerigt en aan wal gebragt; de zeven personen, die de equipage uitmaakten, en waarvan zes huisgezinnen achterlaten, zijn omgekomen. Uit den staat, waarin het vaartuig gevonden is, vermoedt men, dat eene hevige hoos het onverwachts heeft overvallen.

— Nabij Nijmegen, onder Groesbeek, eene plaats bekend door de ruwheid en euvelmoed harer bewoners, hebben snachts van 25 op 26 j.l. verscheidene boeren (men zegt, meer dan 100) een bosch, door een particulier van het domein voor veel geld gekocht, in weinige uren in eene wildernis herschapen; zij vernielden het op stam staande hout, rukten het van de wortels, en kapten zware boomen te halfmanslengte af; wat voor hen zelven niet dienstig scheen, verkochten zij voor spotprijs aan naburen. De veldwachter en andere beambten werden weggejaagd met de bedreiging, dat men hen zou afmaken. Regterlijke ambtenaren uit Nijmegen zijn derwaarts gegaan, met 80 soldaten; zes boeren zijn in hechtenis genomen en naar Nijmegen gezonden, gelijk mede een domein-boschwachter, die vroeger over het vernielde boschopzigt hield.

— Door de regtbank alhier is *S. van R.*, huisvrouw van *J. A. G.*, van beroep werkster, te Delft, ter zake van door achteloosheid en gebrek aan voorzorg onwillig veroorzaken van den dood eens kinds, veroordeeld tot 8 dagen gevangenisstraf en in de kosten. Het bewuste kind, 2 jaren oud zijnde, is noodlottig verbrand. De veroordeelde had het alleen te huis gelaten en slechts aan de zorg van een kind van 9 jaren toevertrouwd. De 9jarige knaap had vuur in den stoof der tafelstoel gelegd, en toen zich naar zijne moeder begevende, het 2jarige kind aan zich zelven overgelaten. Te huis komende, vond de ongelukkige vrouw haar kind geheel verbrand.

Den 30 Maart. Z.M. zal, met de koningin en verdere familie, den 13 of 14 ek. Amsterdam bezoeken, waarschijnlijk vergezeld van den erfgroothertog van Saxen Weimar.

PARIJS, den 27 Maart.

Op uitdrukkelijk aanzoek van den aartsbisschop van Parijs, is aan de schouwburgen, voor het eerst sedert de Julij-revolutie, weder verboden op goeden vrijdag te spelen. De directeur van het Vandeville heeft zich tegen het politie-bevel willen verzetten, maar werd met sluiting door militaire magt, intrekking van zijn privilegie en verbod om te spelen voor drie maanden lang bedreigd.

— Uit Madrid wordt gemeld, dat de bewindslieden zoowel als de leden der wetgevende vergadering, er veel prijs op stellen, dat de kerkelijke feestdagen naar behooren zullen worden gevierd, ten einde zich van de blaam te bevrijden, als of zij ongodsdienstigheid zouden willen bevorderen. Men verzekert ook, dat verscheidene leden zich hebben vereenigd, ten einde het daarhenen te wenden, dat de kerkelijke verordeningen, welke de minister *Alonzo* heeft voorgedragen, en welke in Rome een zoo hooggaand misnoegen hebben gebaard, dit jaar nog niet in overweging zullen worden genomen.

FRANKFORT, den 26 Maart.

Bij besl. van 21 Febr., heeft de keizer van Oostenrijk verordend, dat in geheel den omvang der Oostenrijksche monarchy jaarlijks eene collecte gedaan zal worden, ten behoeve der Catholijke zendelingen aan het heilige graf te Jerusalem.

— De tijdingen uit Syrie luiden slecht. De Drusen hebben over de Maronieten weder de bovenhand gekregen. Door het gedrag der Engelsche agenten tot woede gebragt, dewijl zij meenden door deze bedrogen te worden, vielen de Drusen op alles in den Libanon aan, wat aan Christenen en vooral aan Engelschen herinnert. De Engelsche en Amerikaansche zendelingen waren het eerste voorwerp voor hun haat; zij vernielden hunne woningen, haalden hunne scholen omver, plunderden de Maronitische kloosters, en wierpen eene menigte aldaar gevonden boeken en handschriften in de vlammen, een lot, dat de boeken der evangelische zendelingen deelden. Kortom de burgeroorlog is in den Libanon weer ontvlamd, en een gerucht zegt, dat de evangelische zendelingen, die naar Beyrut gevlugt zijn, den bevelhebber der daar aanwezige Engelsche scheepsmagt bewogen hebben, eene landing aan de kust te doen, om te beproeven, de gruwelen in het gebergte te stuiten. — De Engelsche gezant heeft, ondersteund door dien van Oostenrijk, van den Sultan verkregen de erkenning van den nieuwen protestantschen bisschop te Jeruzalem en de toestemming tot het bouwen eener prot. kerk aldaar.

— Den 24 jl. heeft de koning van Beijeren, even als in vorige jaren, 12 oude mannen de voeten gewasschen en aan tafel bediend; de oudste der grijsaards, die ditmaal als zoogenaamde *apostels* geroepen waren, was 102, de jongste 88 jaren oud. De aanzienlijkste gasten woonden deze plegtigheid bij, die plaats had volgens een door den opperkamerheer uitgegeven programma.

GRONINGEN, den 28 Maart.

Voor de noodlijdende kerken en personen is hier gister in de kerken der herv. gemeente gecollecteerd *f* 443-89½. — Het bestraten van de aardebaan des grooten wegs der 1e klasse tusschen de stad Gro-

ningen en de provincie Vriesland bij de Gerkesbrug, is aangenomen door *L. J. de Borst Verdoorn* van Vlissingen voor ƒ221,000.

ASSEN, den 31 Maart.

Op dingsdag den 29 Maart ll. heeft binnen Assen plaats gehad de eerste vergadering der leden van het aldaar nieuw opgerigte Departement van de Nederlandsche Maatschappij *ter bevordering van Nijverheid*. Bij die gelegenheid zijn tot leden van het bestuur van dat Departement benoemd jonkh. *van Harencarspel Eckhardt* en dr. *H. J. Nassau*, terwijl tot Thesaurier benoemd is mr. *P. van der Veen* en tot Secretaris mr. *P. W. Alstorphius Grevelink*. Het getal der leden bedraagt nog slechts 16; doch wanneer het belang dezer maatschappij meer en meer zal worden ingezien, is het met grond te verwachten, dat dit getal nog aanmerkelijk zal aangroeijen.

— Het concert, dat den 28 j.l. savonds door het corps stads-hoornblazers in de zaal van het Heeren-logement gegeven werd, is door een treurig voorval gestoord. Terwijl het dien avond stik donker was, geraakte iemand in de Vaart, vóór het Heeren-logement. Hoewel *F. Nielsing*, hoornblazer, dadelijk in het water sprong, en alle voorhanden middelen ter redding aangewend werden, verliep er eenige tijd, eer zulks gelukte. Toen eindelijk de drenkeling uit het water getogen was, bleek het te zijn *Pietertje Zuidema*, dienstmaagd, pas 20 jaren oud. Zij werd in de zaal gedragen, maar gaf geen teeken van leven meer, en kon niet in het leven teruggeroepen worden, hoewel alle kunstmiddelen, onder de leiding van een daar ter plaatse juist aanwezigen geneeskundige, met ijver en volharding werden aangewend.

— Onlangs gebeurde het in den nacht, dat een soldaat van het garnizoen op schildwacht stond voor het gevangenhuis alhier, met den arm op de tromp van het geweer geleund, toen plotseling, men weet niet waardoor, het schot afging en den arm verbrijzelde. Het schijnt aan de rapheid van het slot van het geweer te moeten worden toegeschreven. De arm moet misschien afgezet worden.

— De opgravingen bij Markelo en Goor hebben bij voortduring eene menigte tanden van haaijen opgeleverd, mitsgaders wervelbeenderen en andere kleine brokken van walvischaardige dieren. De grootere stukken, de karakteristieke deelen, waaruit men meer bijzonder tot de soort kan besluiten, zal men dieper moeten zoeken. De zoodanige zijn toch van tijd tot tijd in onze streken voor den dag gekomen. Zoo groef men, voor eenige jaren, bij het delven van eenen put onder Terwolde, op aanmerkelijke diepte het schouderbeen van een kazilot; een ander van dezelfde grootte, wegende 32 n. p. 5 oncen, is lang te Deventer als eene zeldzaamheid bewaard; een ander is te Kampen uit beenderen gered, die naar Engeland verzonden zouden worden, om tot bemesting te dienen. — Schelpdieren en fraaije afdrukselen van schelpen in de versteende voorwerpen komen insgelijks op deze Twentsche hoogten voor.

Van landdieren vindt men verscheidene kleine stukken van pijpbeenderen. Maar merkwaardig is de tand van een dier, dat tot het geslacht der olifanten moet behoord hebben. Het schijnt niet bepaald te kunnen worden, of hij van de nog aanwezige, dan van eene uitgestorvene soort is. Er zijn inderdaad fossiliën van uitgestorvene landdieren in dezen omtrek voorgekomen. Bij dijkbreuken en overstroomingen zijn zij onderscheiden malen ontdekt, gelijk men zien kan op de lijst der voorwerpen van het diluvium, in de akademische Verhandeling van den heer *W. C. H. Staring, de Geologia Patriae*, Leiden 1833 p.25-29, een werk, dat de verdienste heeft, van zamengebragt te hebben, wat tot daartoe over de Geologie van ons land verstrooid behandeld was. Eenen mammouths of mastodontentand vond men voor eenige jaren onder Wilp, en hoornen met een gedeelte van den kop van den *Bos primigenius* zijn meermalen opgedolven. De hoogleeraar *N.C. de Fremerij* heeft in de *Nieuwe Verhandelingen van het Kon. Instituut* 3e dl. bl. 73 vervolg. eene beschrijving en afbeelding gegeven van zulk eenen hoorn en gedeelte des bekkeneels, in 1825 bij de geweldige overstroomingen van dat jaar aan de Eems gevonden. Hij houdt het voor het overblijfsel van eene soort van runderen, tot eene vorige huishouding onzer aarde behoorende, waarvan geene individu's meer voorkomen, dieren van eene kolossale grootte, die bij eene geduchte omwenteling den ondergang vonden, en niet van de gewone soort onzer runderen, die zich alleen door meerdere grootte zouden onderscheiden hebben. Van denzelfden aard is een gedeelte van den kop met beide de hoornen, hetzelfde jaar bij Genemuiden gevonden, waarover de hoogl. *C. H. C. Reinwardt* in een bijvoegsel tot bovengemelde verhandeling, hetzelfde oordeel velt. Zulk een stuk van den kop met eenen hoorn bevindt zich ook op het Raadhuis te Deventer. Waar het opgegraven is, weet men niet, daar het voor eenige jaren in eenen hoop puin onder den toren der Groote Kerk is aangetroffen. Eene oude afbeelding, reeds uit de 17de eeuw, van een onbekend landdier, dat in Siberië opgegraven was, komt er volmaakt mede overeen. Alle tot nu toe, zoo hier als in andere landen ontdekte overblijfselen van dit voorwereldlijk rund, den *Bos primigenius*, kwamen voor in eenen uit het water nedergezakten, door het water gevormden grond; en somtijds vond men ze (zie boveng. verhandeling bl. 88) op dezelfde plaats bij overblijfselen van dieren, omtrent welke allen het eens zijn, dat zij niet tot de tegenwoordige huishouding behooren. Daarom wordt het hoogst waarschijnlijk, dat men bij verdere opgravingen, nog meer overblijfselen of van niet meer voorkomende of van niet meer op onze breedte levende diersoorten aantreffen zal.

Stukken versteend hout zijn bij de grindgravingen in de nabijheid van Markelo en Goor niet zeldzaam. Sommigen zijn blijkbaar van eenen harstachtigen boom, daar de harst mede versteend is, andere zijn fijner van draad en vreemd. Vruchten waren uit haren aard het minst vatbaar, om bewaard te blijven, toen de geweldige diluviaalstroom ze medevoerde. En toch liggen er onder het grind, te weten, in eenen staat van versteening. Zonder het naauwgezet onderzoek omtrent derzelver aard voorbarig te willen vooruitloopen, meent men toch, dat vele tegenwoordig in onze oorden niet te huis behooren. Men zou op het bloote oog zeggen: deze is eene citroen, die eene soort van kokosnoot, gene eene dadelvrucht. Dit is in overeenstemming met een verhaal, waarvan men de gegrondheid evenwel nog niet waarborgen kan, dat op den Lemelerberg kokosnoten zouden gevonden zijn, en met de daadzaak, dat de omtrek van Oldenzaal eenen versteenden oranje-

appel heeft voor den dag gebragt. Dan heeft de vloed, die deze zaken in Twenthe nederwierp, eene vegetatie vernield, die van de tegenwoordige geheel verschilt, maar die overeenkomt met den aard der dieren, wier overblijfselen her- en derwaarts verstrooid zijn. De olifanten en andere schepselen, die er naar geleken, wandelden ook toen onder de schaduw van dadelboomen en palmen. En gelijk reeds lang aangemerkt is, dat de gave staat, waarin deze overblijfselen gevonden worden, aan het vermoeden grond geeft, dat zij niet verre kunnen zijn aangebragt, zoo kan men dit met nog meer regt op de vruchten toepassen.

Al onze denkbeelden van eene omkeering in de Natuur, die de zwaarste rotsklompen en de teederste vruchten wegrukte, en walvisschen en olifanten, haaijen en runderen door elkander wierp en in hetzelfde groote graf begroef, zullen wel altijd beneden de wezenlijkheid blijven: maar er is hoop, dat deze denkbeelden zich zullen uitbreiden, en dat men, na verloop van tijd, eene volledige kennis verkrijgen zal van de schepping, die toen vernield is, opdat op hare puinhoopen eene andere verrijzen zoude. Het onderzoek van onze Twentsche, ook van onze Geldersche bergen in het graafschap Zutphen, door den vloed daar nedergeploft, zal er, met betrekking tot ons land, veel toe kunnen bijdragen, vooral wanneer men voortgaat, het menigvuldige grind, dat er in besloten is, tot het aanleggen van wegen te gebruiken. Het zijn de grafheuvelen dier vroegere wereld, omtrent wier ouderdom het welligt nog geen tijd is, eene stellige uitspraak te doen.

Wie belang stelt in dergelijke onderzoekingen, kan (bij gemis van een beter werk, dat den stand der wetenschap met betrekking tot ons land aanwijst) eenigzins voldoening vinden in het boekje: *Geologie, Populaire schets van den voortgang, de hoofdtrekken en laatste ontdekkingen in deze wetenschap. In het Engelsch opgesteld door J. Lawrence. Deventer* 1838. In het bijvoegsel bl. 139 wordt gezegd: dat hoogst waarschijnlijk de bodem onzer Zuiderzee door dezelfde gronden van het diluvium, zand en steenen, bedekt is. Dit wordt bevestigd door de omstandigheid, dat de ingezetenen van Vollenhove bij lage zee eene menigte zware granietkeijen op den bodem zoeken en vinden, die voor de zeeweringen gebruikt worden.

Men moet meer opmerkzaamheid schenken aan de voorwerpen, die van tijd tot tijd voor den dag komen. Bij toeval wordt hier en daar iets opgegraven, dat zonderling voorkomt, maar men vergeet of verwaarloost het. En toch kan het, bij naauwkeurig onderzoek, van belang zijn voor eene wetenschap, die eerst in de periode harer geboorte is. Zoo zijn, voor een paar jaren, bij eene grindgraving buiten Oldenzaal, ook beenderen en tanden voor den dag gekomen: maar de zaak heeft de publiciteit niet verkregen, die zij waardig was. Hetzelfde verschijnsel komt bij Ootmarsum voor.

Een wetenschappelijk gevormd man, die volkomen bekend is met de Mineralogie, moest herwaarts komen, om opzettelijk onderzoek te doen naar onze gronden, die in vele opzigten zoo belangrijk zijn. Hij zoude tot uitbreiding der wetenschap voor zich zelven eenen rijken oogst van daadzaken inzamelen; hij zoude de bewoners onzer provincie met omstandigheden omtrent de formatie dier gronden bekend maken, die nu het ongeoefende oog ontsnappen; hij zoude welligt het voorhandene toepassen op pogingen tot bevordering van industrie en volkswelzijn. Men meent flaauwe aanduidingen van steenkolen opgemerkt te hebben. Het zou van belang zijn, den waarschijnlijken uitslag van een opzettelijk onderzoek te bepalen, waarvan de kosten klein zijn zouden in vergelijking van het onberekenbaar voordeel eener gelukkige uitkomst. Steenkolen in Overijssel! Dit denkbeeld zal velen ongerijmd en belagchelijk voorkomen. Maar waarom zouden de bosschen eener vroeger vegetatie hier niet even goed als elders, in steenkolenbeddingen, onder de gronden van het diluvium liggen kunnen? Die het niet als eene bloote hersenschim verwerpen en zich de mogelijkheid daarvan voorstellen, kunnen zich troosten met de bewustheid, dat zij de vermeerdering der volkswelvaart gewenscht hebben. *In magnis voluisse sat est.* (*Deventer Cour.*)

*** Op den 28 dezer beviel mijne geliefde echtgenoote *H. Zeper*, voorspoedig van eene dochter, dewelke echter dezen avond tot onze diepe droefheid overleed. Eenige kennisgeving.

Groningen, 30 Maart 1842. J. HOMAN.

*** De Secretaris der provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Drenthe, verwittigt hiermede, dat gemelde Commissie hare gewone voorjaars-vergadering zal houden op dingsdag den 19 April e.k. en volgende dagen, in eene der localen van het Gouvernementshuis te Assen. Zij die alsdan mogten verlangen toegelaten te worden tot een examen in de Heel- Verlos- of Artzenijmengkunde, zullen zich daartoe, acht dagen te voren, moeten aangeven bij den Heer President *G. H. Amshoff*, med. chir. atq. art. obstet. Doctor te Hoogeveen.

Zuidlaren, den 29 Maart 1842.

De Secretaris voornoemd, Dr. P. E. FRUISSEN.

*** *E. Bentum* te Zuidlaren, gedenkt op donderdag den 7 April 1842, des voordemiddags te 10 uur te beginnen, te Schipborg, gemeente Anloo, publiek te verkoopen eene groote quantiteit afbraak, bestaande in eene groote hoeveelheid **METSELSTEENEN, BLAAUWE** en **ROODE HUISPANNEN, BALKENS** enz. enz. A. HOMAN,

Assen, den 31 Maart 1842. *Notaris.*

*** De directeur van het postkantoor te Assen, verwittigt het publiek, dat ten gevolge der vervroegde aankomst van den Hollandschen, en vertrek van den Groninger post, met den 1 April aanstaande de laatste ligting der brieven voor de provincie Groningen en Oost-Vriesland ten twee ure des namiddags zal plaats hebben. *Assen, den 30 Maart 1842.*

De directeur voornd., H. S. GRATAMA.

Hoogeveen, 29 *Maart.* Rogge, het ned. mud *f* 5-75; Boekweit, het ned. mud *f* 6-75; Boter het ned. pond *f* 0-70.

Assen, 31 *Maart.* Rogge *f* 5-60 a *f* 4-75; Boekweit, *f* 6-00 a *f* 5-10; Boter, *f* 0-75 a *f* 0-65.

Amsterdam, 30 *Maart.* Werk. sch. $2\frac{1}{2}$ pct. $51\frac{15}{16}$ a 52 dito 5 pct. $101\frac{1}{8}$; kansb. $26\frac{1}{16}$; handelm. 156 a $\frac{1}{8}$.

Te Assen bij VAN GORCUM & COMP. Provinciale Drukkers.